

**SALWATORIANIE /
SALWATORIANKI
A MODLITWA I
APOSTOLAT**

**Połączona Międzynarodowa Komisja
Charyzmatyczna - 2008**

MODLITWA

Panie Jezu Chryste,
Słońce Sprawiedliwości,
oświecaj i rozpalaj moje serce,
żeby moje kroki stały się jak światło poranne,
które przychodzi i wzrasta
ku pełni dnia.

O Zbawicielu wszystkich ludzi,
daj, żebym zawsze płonął
wielką miłością do Ciebie
i wszystkich rozpałał;
żebym był pochodnią, która płonie i świeci.

Panie Jezu Chryste, przyjmij moją modlitwę
i wszystko, co mam.
Oto jestem, poślij mnie.
Pokaż mi drogi, by wszystkich prowadzić do Ciebie
i z Twoją łaską wszystkich ratować.

O Zbawicielu świata!
O Zbawicielu wszystkich ludzi!
Ty nasz Zbawicielu!

(modlitwa złożona ze słów o. Jordana w „Dzienniku Duchowym“)

SALWATORIANIE / SALWATORIANKI A MODLITWA I APOSTOLAT.

WSTĘP DO TEMATU

Modlitwa i apostołat

„Przykład Ojca Jordana inspirowuje nas, byśmy byli ludźmi modlitwy, przyjęli krzyż w myśl naszego posłannictwa, mieli głęboką ufność w Bożą Opatrzność i prowadzili prosty styl życia, oraz do szczególnej czci dla Maryi jako Matki Zbawiciela.

W naszym posłannictwie i naszych relacjach jako Rodzina Salwatoriańska dajemy świadectwo dobroci Boga i Jego miłości do ludzi. Przez modlitwę i dialog szukamy wspólnych rozwiązań i jesteśmy gotowi do przebaczenia.“ (Karta Rodziny Salwatoriańskiej, rozdz. 3, p. 11)

OBRAZ DLA „MODLITWY I APOSTOLATU”

Wybraliśmy trafną wypowiedź o Ojcu Jordanie: Po lekturze „Dziennika Duchowego“ chrześcijański autor Alessandro Pronzato odbiera o. Jordana jako „człowieka ożywionego boskim ogniem“, jako sejsmograf mierzący wloty i upadki swoich osobistych uczuć i swej duchowości, jako kompas wskazujący nam kierunek.

Z tym obrazem łączymy doświadczenie uczniów Jezusa w dniu Zesłania Ducha Świętego.

TEKSTY BIBLIJNE: Znajdujemy je w Dz 1, 12-14 i Dz 2, 1-4.

KLUCZOWE ELEMENTY DUCHOWOŚCI SALWATORIAŃSKIEJ

W szerszym znaczeniu pojmujemy słowo „modlitwa“ w kontekście tematu „Modlitwa i apostołat“ jako ukierunkowanie całego naszego życia ku Bogu. Jeśli nosimy w sobie głęboką radość z Boga, zawsze jesteśmy z Nim zjednoczeni i całkowicie orientujemy się według Jego woli – słowem, jeśli zmierzamy ku świętości – wtedy naszą egzystencję i całe nasze

życie będzie cechować dynamika apostołska i będzie ono nosić piętno ognia miłości, ognia gorliwości apostołskiej.

***Życie świętością jako powołanie i pomoc innym,
by czynili to samo... (trzeci element kluczowy)***

Ogień Bożej miłości, sam Duch Święty, pogania nas, byśmy dążyli do świętości, do miłości doskonałej, tak jak ją widzimy w Jezusie Chrystusie.

√ DD I 79,2: „To wola Boga, a więc prawdziwe jest, że wszyscy powinniśmy stać się świętymi. Dlatego też jest prawdziwe, że to możemy. Skoro więc tak też myślimy o nas i odpowiednio do tego podejmiemy stanowczą decyzję, aby stać się świętymi, i wskutek tego dążymy do świętości ze wszystkich sił duszy i ciała, wtedy zgadzamy się z Boską prawdą.“ (Grundkötter)

√ DD III 23,5: „Tak jak tylko miłość czyni apostołami, tak też ona sama czyni świętymi.”

√ Por. DD I 52,1-2; 46,4 i III 22,3.

***Świadczyć o dobroci i miłości naszego Zbawiciela do ludzi (Tt 3, 4)
(czwarty element kluczowy)***

W wierze doświadczamy, że codziennie jesteśmy obdarowywani Bożą dobrocią, która cielesnie objawiła się w Jego Synu Jezusie Chrystusie. Napęlnia nas ona ufnością i pokorą. Nosząc w sobie Chrystusa i odzwierciedlając Go, stajemy się Jego świadkami.

√ DD I 80, 4: „Przyzwyczaj się do tego, by rozpoznawać również w najmniejszych rzeczach dobroć Boga – z pomocą łaski Bożej!”

√ DD I 80, 1: „Bądź mocno przekonany o tym, że sam z siebie jesteś jedynie zły, a nawet gorszy niż twoi bliźni, i że dlatego wszelkie dobro, którego Bóg ci udziela lub które przez ciebie sprawia, jest w dużym stopniu darem łaski Boga, i że niezliczeni ludzie byłiby godniejsi tego niż ty! Żyj w tym przeświadczeniu szczególnie wtedy, gdy dobry Bóg udziela ci łaski podjęcia się i wykonania wielkiego dzieła dla Jego chwały.”

√ DD II 78, 5 (11 września 1904 r.): „O, jak dobry jesteś, o Boże! Pomóż mi wszędzie wysławić Twoje imię i ratować dusze!”

√ DD IV, 37,6 a: „Ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga.”

***Być napęlnionym duchem apostołskim...
(siódmy element kluczowy)***

Dotknięty Bogiem, o. Franciszek wzywa nas jak i samego siebie do tego, byśmy byli napęlnieni ogniem wiary, ufności i gorliwości apostołskiej i mogli nim zapalać też innych.

√ DD I 200,3: „Jeden, który ma ogień gorliwości dla wiary, może sprowadzić cały naród na prawą drogę.“ (św. Chryzostom)

√ DD II 1, 7: „Żadna zdrada, żadna niewierność, żaden chłód, żadne szyderstwo niech nie umniejszą twojego ognia. Wszystko jednak przez Niego, z Nim i dla Niego!”

√ DD II 20,4: „...Bądź tubą! Eliasza powstał..., jak ogień, a jego słowo płonęło jak pochodnia!”

√ DD IV 35,6: „O ogniu zaufania Bogu, bez którego Don Bosco absolutnie niczego nie mógłby osiągnąć!”

Por. modlitwy DD I 137, 5-10; 138, 1 i 3.

„Przemówienia“ (5.1. 1900, s. 417): „Więc tam (na modlitwie) mają oni iść po ogień...!”

ŹRÓDŁA

poza „Dziennikiem Duchowym” i „Przemówieniami” Ojca Jordana

√ Joseph Lammers, *Die Spiritualität von P. Jordan* (Duchowość o. Jordana), Kraków 2006;

√ Elementy kluczowe, t. I: Arno Boesing, *Salvatorianische Spiritualität* (Duchowość salwatoriańska)